

РЕШЕНИЕ

№ 478

гр. София, 28.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11109** по описа за **2021** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.111, ал.7 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНС).

Образувано е по жалба от О. Д. Р., подадена чрез пълномощника му адв.С. Г., срещу решение №156/30.07.2021г. по адм.д.№6886/2021г. на Административен съд София-град, 64 състав, с което е отхвърлена жалбата на О. Д. Р. срещу Заповед №211/06.07.2021г. на началника на Затвора-гр.С., с която на касатора е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 дни. С касационната жалба се иска прогласяване на нищожност на първоинстанционното решение и връщане на делото за ново разглеждане на друг съдебен състав, алтернативно – неговата отмяна като незаконосъобразно – неправилно и немотивирано.

В съд.з., касационният жалбоподател О. Д. Р., р.пр., не се явява и не изпраща представил. Във връзка с постъпилата след съд.з. писмена молба от адв.Г. за отлагане на делото поради нейн положителен тест за S.-CoV-2, съдът намира, че същата е не следва да бъде уважена /като се отмени дадения ход по същество на делото и същото се насрочи отново в съд.з./, доколкото представената снимка на тест не представлява доказателство за тестваното лице и датата на извършването на теста.

Ответникът – началникът на Затвора-С., р.пр., не се представлява в съд.з. В

представени по делото писмени становища от юриск.М. се оспорва касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че последната е неоснователна.

Административен съд София град, IV троен състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл.218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

С обжалваното решение едноличният състав АССГ е отхвърлил жалбата на О. Д. Р., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в затвора-С., срещу Заповед №211/06.07.2021г. на началника на Затвора-гр.С., с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 дни.

За да стигне до този правен резултат, АССГ, след подробно обсъждане доводите на страните и събраните по делото доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 06.07.2021г., към 8.30ч., по разпореждане на НС Н., в присъствието на служители на НОС, е извършено претърсване и личен обиск на лишените от свобода в спално помещение № 9, при което на дъното на жълта чанта, собственост на жалбоподателя, са открити 1 бр. мобилен телефон, 1 бр. сим-карта, микро СД карта, за които жалбоподателят признал, че са негови. Първоинстанционният съд е приел за установено и че касаторът вече е бил наказван за държане на забранени вещи с други две заповеди от 02.10.2020г. и от 19.1.2021г. При така констатираната фактическа обстановка, едноличният състав е приел, че О. Р. е извършил при условията на системност дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1 във вр. с ал.2, т. 5 във вр. с чл.97, т.3 ЗИНЗС, за което законосъобразно на основание чл.101, т.7 във вр. с чл.102, ал.2 му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 7 дни.

По така постановеното първоинстанционно решение, настоящия тричленен състав на АССГ, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания и като провери служебно съгласно чл.218, ал.2 АПК, валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, направи следните изводи:

По твърдението за нищожност на първоинстанционното решение:

Въпреки липсата на изрична регламентация в процесуалния кодекс, в доктрината и съдебната практика се приема, че нищожност на съдебното решение е налице, когато решението е постановено извън правораздавателната власт на съда; в незаконен състав - еднолично от съдия, вместо от съдебен състав или обратно, само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; при неспазване на изискуемата форма – устното или неподписаното решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; при неразбираемост на волята на съда, която не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването и др. Незаконен съдебен състав би бил налице, и ако подписалия съдебния акт няма качеството съдия в АССГ. По делото, обаче, не се установяват подобни пороци, водещи до нищожност на решението по адм.д.№6886/21г. на 64 състав на АССГ. Съдебният акт е постановен в рамките на правораздавателната власт на административния съд, от законен състав. Спазена е изискуемата форма, съдебният акт е подписан от председателя на състава. Ясно и разбираемо е формулирана волята на съда.

Първоинстанционното решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу заповед, с която се налага наказание „изолиране в наказателна килия“. В касационната жалба се твърди необоснованост на изводите на първоинстанционния съд, че касационният жалбоподател е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение.

Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да приеме, че О. Р. е държал забранени вещи, първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото писмени доказателства, включително докладни записки, протоколи за претърсване и изземване и писмени обяснения на жалбоподателя, и след като подробно е посочил защо не кредитира обясненията в съдебно заседание на касатора. Последният не представя доказателства, които да оборват този извод или да установяват при подписването на декларацията същият да е бил в състояние на принуда, като не излага конкретни обстоятелства от кого и с какво е бил заплашван. По твърдението на касатора, че се страхувал да не бъде преместен в друг затвор, както са били наказани лицата, с които е бил в една килия, следва да се отбележи, че преместването от едни затвор в друг не представлява дисциплинарно наказание, като заповедта за това подлежи и на обжалване съгласно чл.63, ал.2 ЗИНЗС. Касаторът не излага и конкретни твърдения, че вещите не са негови, а излага съображения за допуснати при претърсването процесуални нарушения, като от всички сочени такива релевантни са тези относно претърсването, доколкото вещите са намерени при такова. Видно от протокола за претърсване касаторът е бил поканен да предаде доброволно вещите, които няма право да държи и ползва; като претърсването е извършено в негово присъствие. Претърсването, съгласно докладните записки и извършено по разпореждане на компетентно лице - НС Н. . За да постанови решението си, и в частност за да приеме за установена посочената в заповедта фактическа обстановка, включително, че Р. е държал вещите, първоинстанционният съд е обсъдил подробно представените по делото доказателства, които са непротиворечиви, и е стигнал до обосновавания извод, че нарушението е извършено от касатора. Едноличният състав на АССГ е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Първоинстанционният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Едноличният състав на АССГ е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на дисциплинарното нарушение.

Обжалваното решение съответства на материалния закон, тъй като като при

съвкупната преценка на събраните по делото доказателства първоинстанционният съд е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на дисциплинарното нарушение като наложеното на нарушителя наказание е от вида и в границите на размера, установени от закона. Т.е., дисциплинарнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана на основание чл. 101, т.7 от ЗИНЗС във вр. с чл.102, ал.2 ЗИНЗС за нарушение на чл.96, т.3 ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.100, ал.1, т.5 ЗИНЗС.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че при постановяването от едноличния състав на АССГ на обжалваното решение не са допуснати сочените в касационната жалба нарушения, представляващи касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, нито такива по чл.218, ал.2 АПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.111, ал.7 ЗИНЗС, Административен съд София-град, IV троен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №156/30.07.2021г. по адм.д.№6886/2021г. по описа на Административен съд София-град, 64 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.